

Deseta revija amaterskih skupin občine Moste-Polje

Letos tudi dramatska skupina iz Saturnusa

X. revija gledaliških skupin, na kateri smo videli 9 predstav, je končana – V Slapah je kot umetniški mentor sodeloval režiser RTV Ljubljana Hinko Košak

Šesto revijsko predstavo smo gledali 31. maja v avli osnovne šole Polje. Nastopili so dijaki VI. gimnazije iz Most, ki so uprizorili znano delo iz antike, Aishilovega Uklenjenega Prometeja.

V omenjeni atiški tragediji nam Aishil prikazuje Prometeja, katerega je tiranski bog Zeuss obsodil in dal vkovati v kavkaške skale. Prometej se je namreč pregrešil proti tedanjemu redu, ker je človeštvu, ki je živelo v primitivnih razmerah in bedi, prinesel luč ognja – umetnost, kulturo, znanost. Znana pa mu je bila tudi skrivnost, kako bo nekoč pokončan sam Zeus. Zaradi vsega tega skuša Zeus zvedeti skrivnost! K Prometeju pošlje svoje zastopnike, bogove Hefaista, Okeanosa in Hermesa, da ga pregovore k zvestobi, da se ukloni. Vendar ostane Prometej zvest svojemu cilju in neizprosno kljubovalen. V dogajanje se občasno vključujejo Okeanide, ki sočustvujejo z njim, ostanejo mu zveste do konca, ko vse skupaj s Prometejem vred pogoltno zemlja.

Prometeja je režirala prof. Helena Potokarjeva. V stilizirani sceni, kamor je bila vključena orkestra, v kateri je nastopal zbor, ji je uspelo prezentirati impresivno, komorno ubrano predstavo. Uprizoritev je bila stu-

Okeanosa, ki jo je odigral Gorazd Juvan. Posebej bi omenili zbor Okeanid (vilinskih bitij), ki je bil zelo dobro našturin in je ubrano zvenel. Okeanide so bile: Silva Čušin, Jasmina Pejič, Damjana

Režiser predstave je bil Marjan Bajc, ki je pripravil solidno uprizoritev. Sceno je zasnoval rahlo stilizirano in funkcionalno. Odnosi med osebami so bili pravilno nakazani, mizanscena smiselno urejena, le v prizoru, ko doseže dejanje kulminacijo, bi bilo želeto večje zaostritve in prepričevalnosti. V celotni predstavi je bilo čutiti rutinsko roko režiserja.

Matijo Križa, polgruntarja, je igral Andrej Valentičič, ki ima vse dispozicije za dobrega karakternega igralca. Prepričal nas je v igri in maski. Isto velja za Jožico Kastelic, ki je igrala njegovo ženo Marjano. Mlada igralca Anica Podlesnik in Pavle Jerebič sta se uspešno vključila v celoto in že v dosedanjih uprizoritvah, ki sem jih imel priliko videti, dosegla napredek. Prav dober Zveriga je bil Lado Sluga.

V skeču Oče na polikliniki sta bila odlična Draško Šubič kot Franc Poper in Nada Vesjenjak kot nameščenska na polikliniki. Tudi to delo je režiral Marjan Bajc.

Tako so se nam Saturnužani predstavili kot zelo dobra in perspektivna skupina z vrsto nadarjenih igralcev.

Predzadnje, osmo predstavo smo gledali 15. junija v avli osnovne šole Polje, kjer je nastopila mlada skupina iz Slap. Uprizorili so komedijo Simona Neila Zares čuden par. Za mlade igralce je bilo to delo težka

Jeršin kot Gwen, Branko Hren kot Winnie in Dane Mohar kot Speed. Občinstvo je lepo reagiralo in z zanimanjem spremljalo predstavo.

Zadnje predstavo letošnje revije smo gledali v nedeljo 16. junija v Dolskem. Nastopila je domača skupina s komedijo Branislava Nušiča Navaden človek.

Znano Nušičevo delo med drugim prikazuje družino trgovca Arse Miličevića, kamor pride na obisk študent Zarko Damjanovič. Zarko je bil namreč pred kratkim zaradi pesmi z revolucionarno vsebino od oblasti obsojen na zaporno kazen, je na begu, od omenjene družine pa ga pozna samo sin Dušan, ker sta bila sošolca. Oba se domenita, da bo Zarko živel pod imenom Vljako Micič. Situacija pa se zakomplicira, ko ugotove, da stric Vincentije pozna družino Micičevih, še bolj pa takrat, ko se pojavi tudi sam Jovanče Micič, kateremu naj bi bil Vljako sin. Nastane vrsta komičnih zapletov, na koncu pa se vse srečno konča.

Nušičevo delo Navaden človek je režirala Joža Cerarjeva. Uspelo ji je nakazati primeren milieu, karakterji so bili primerno in zanimivo podani, aranžma je bil ustrezen in izraz sproščen, le sem in tja smo pogrešali večjo dinamiko. Scena je bila realistično zasnovana, omenil pa bi tudi odlične kostume.

Arso Miličevića je s primerno širino in plasticiteto upodobil Sašo Novak. Prezentiral nam je zanimiv lik, le škoda, da je na nekaj mestih nekoliko pretiral. Zeno Marjijo je s primernimi potezami realizirala Martina Trdin, hčerko Zorko pa Polonca Mihečič. Izrazita in uspešna je bila interpretacija Dušana, ki ga je igral Janez Cerar. Metod Grad je bil prav dober kot Vincentije, Srečo Šimec pa kot študent Zarko. Zelo plastično karakterno podoba nam je

Na posnetku vidimo sceno iz Uklenjenega Prometeja. Omenjeno Aishilovo tragedijo je z uspehom uprizorila dramatska skupina VI gimnazije Moste. Tudi tokrat je bila režija v zanesljivih rokah prof. Helene Potokarjeve

Na letošnji zaključni slovesnosti občinskih kulturnih delavcev na Prežganju je nastopil tudi novoustanovljeni pevski zbor iz Most pod umetniškim vodstvom zborovodje Janeza Trillerja

Gledališka skupina iz Saturnusa se je letos prvič predstavila na reviji. Zaigrali so enodejanko Josipa Ogrinca Kje je meja

diozno pripravljena, z odgovarjajočo menjavo ritmov, pravilno gradacijo in retardacijo notranjih razpoloženj, predvsem glavne osebe in zbora. Mizanscena je bila realizirana antično tako, da je nastopal zbor pred odrom v orkestru. Celoten vtis o predstavi je bil izredno ugoden, ponovno pa smo se prepričali, da se Potokarjeva razvija v odlično režisersko moč.

Osebo bi sicer imel nekaj pripomb glede nekaterih logičnih poudarkov posameznih momentov v interpretaciji nekaterih figur, vendar je to pri mladih igralcih nujno in razumljivo. Kostumi so bili stilizirani.

Naslovno vlogo Prometeja je igral Brane Strukelj. Izredno zahtevno vlogo je rešil zelo uspešno ter s svojo ekspresivno in prepričevalno igro opozoril na posebno afiniteto do dramske igre. Da je predstava tako uspela, je dober del tudi njegova zasluga.

Povsem korektno so svoje vloge odigrali še Martin Zgubič kot Hefajst, Marko Petelin kot Moč, Gorazd Juvan kot Sila, Barbara Okrupa kot Io (edino človeško bitje, ki jo Zeus spremeni v govedo) ter Metod Pevec kot Hermes. V spomin se nam je vtisnila tudi podoba

Gledališčniki iz Slap so se v avli osnovne šole Polje predstavili s komedijo Zares čuden par

SREČANJE V ZADVORU

V četrtek, 4. julija, na dan borca, bo turistično društvo Zadvor gostitelj zveze civilnih invalidov vojne SR Slovenije. Pričakujejo, da bo tega dne prišlo v Zadvor okoli 600 do 1000 občanov te organizacije.

Civilni invalidi vojne se bodo zbrali v gozdčku nad spomenikom partizanske Molniške čete v Zadvoru, kjer bo tudi slavnostni govor, povezan s kulturnim programom.

Celoten program je naslednji:

- ob 9. uri pisan spored glasbe po zvočnikih, pesmi borbe in dela;
- ob 10. uri začetek zborovanja in uvodni nagovor predsednika organizacije tov. Zupanca; medtem bo posebna delegacija položila venec na grobnico žrtev na Urhu takoj nato
- slavnostni govor podpredsednice republiške konference SZDL SR Slovenije Tine Tomljeto, nakar nastopi
- pevski zbor društva upokojencev iz Kranja; vmes bo recitiral pesmi dramski igralec tovariš Rohaček.

Po zaključnem programu bo na srečanju invalidov za razvedrilo igral ansambel Jožeta Krežeta.

Glede na praznik dneva borca bo to hkrati tudi izredna priložnost za občane krajevne skupnosti Zadvor, da se bodo lahko udeležili proslave in seveda tudi zabavnega dela prireditve.

Razumljivo je, da turistični društvo Zadvor in politične organizacije vabijo na to prireditve vse občane naše občine.

Dne 4. julija se torej dobimo v gozdčku nad spomenikom partizanske Molniške čete.

ALOJZ KASTELIC

Dramatska skupina KUD Dolsko je na domačem odru uprizorila Nušičevo komedijo Navaden človek

naloga, saj je bil predviden za drugo, starejšo zasedbo. Vendar nas je predstava prepričala, da so se sodelujoči potrudili in pri občinstvu dosegli evidenten uspeh. Komedija je lahkotnega žanra in nima posebnih literarnih pretenzij. Dogajanje poteka v New Yorku, v stanovanju Oskarja, kjer se zbira družba bivših zakonskih mož ali pa takih, ki so tik pred ločitvijo, kjer kvartajo, pijejo in nekoristno zapravljajo čas. Pri tem je osrednja figura Feliks, ki ima posebno afiniteto do tako imenovanih ženskih del – zelo rad namreč kuha, pospravlja in je ves srečen, če dobi za to priliko. Ob koncu dogajanja se vključijo tudi ženska družba, sledi prepričevalni osamelimi moškimi, ki končno le spoznajo, da to životarjenje ne pelje nikamor in družba se z resignacijo razide.

Zares čuden par je režiral Jože Vidmar. Potek predstave je bil dovolj lahkoten, živahen, konverzacija je bila primerna in mizanscena razgibana. Škoda le, da je v zadnjem dejanju intenzivnost nekoliko popustila, kar pa bodo lahko pri naslednjih predstavah popravili.

Kot umetniški mentor je sodeloval režiser RTV Ljubljana Hinko Košak, kar se je pri uprizoritvi vsekar poznalo.

Scena je bila estetsko zasnovana in je podpirala dejanje.

Od igralcev bi najprej imenil Igorja Hrena, ki je igral Feliksa. Njegov lik je bil prav zanimivo podan, presenetljivo dobro za mladega igralca. Prav dobri so bili tudi Jože Vidmar kot Oscar, Milan Ceral kot Roy in Rado Zaberl kot Murray. K uspehu predstave so še pripomogli: Ljuba Zeleznik kot Cecily, Marij

predstavil Ciril Zupančič kot Jovanče Micič. Bila je res interesantna stvaritev. Odgovarjajoče, nekoliko karikirano podane so bile Zofija Damjanovič, ki jo je igrala Veri Lauter, in še posebej Persa Micič, ki jo je igrala Rozi Kokalj. Manjšo vlogo Nikole je ustrezno odigral Zmago Zitnič.

Ce se ozremo na celotno repertoarno sceno letošnje revije, lahko ugotovimo, da je bila zadovoljiva in prilagojena specifičnim možnostim posameznih skupin. Premiere so bile letos realizirane precej kasneje kot običajno, v glavnem iz objektivnih razlogov, vendar je na reviji sodelovala večina naših skupin z devetimi predstavami. S tem v zvezi smo prišli do ugodne situacije za prihodnjo sezono, saj imamo kar šest predstav, s katerimi bodo društva lahko gostovala v raznih krajih, tudi zunaj občinskih meja. Pravčasno pa bodo lahko začeli tudi s študijem novih del, ker je repertoar za prihodnjo sezono že pripravljen. Zanimivo je še ugotoviti, da so bile letošnje predstave na primerni kvalitetni ravni, pa tudi oprema predstav je bila zadovoljiva, kljub pičlim sredstvom ki so bila v ta namen na voljo.

VESTI IZ KULTURE

V petek, 14. junija je imel pihalni orkester z Vevč pred poslopijem občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje samostojen koncert. Dirigiral je Franc Grebenšek.

Orkester se je udeležil tudi proslave kmečkih uporov, ki je bila na ljubljanskem gradu v soboto, 15. junija.

POIMENOVANJE NOVE ŠOLE

Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje je na drugi skupni seji vseh treh zborov 20. junija sprejela odločbo o poimenovanju nove osnovne šole v Zalogu po predvojnem revolucionarju in aktivnemu borcu NOV Adolfu Jakhu, ki je deloval v Zalogu in njegovi okolici in je v januarju leta 1942 umrl v Medvedjici pri Grosupljem zaradi rane, dobljene v napadu na italijansko postojanko na Turjaku.

Glosa

V SENCI VELIKIH

Zdi se mi vredno in potrebno zapisati besedo ali dve o ne tako osamljenih primerih ignorantskega odnosa do lokalnega tiska. Pisanja se nisem lotil iz nekakšnega manjvrednostnega kompleksa, marveč preprosto zato, ker hočem pri mlajših novinarjih zbuditi nekoliko več zanimanja za sodelovanje v lokalnem, še posebej pa v tovarniškem tisku. Če se, denimo, nekomu predstavi kot novinar, se navadno zgodi, da te vpraša, ali delaš pri Delu, Dnevniku ali na RTV. Ves ostali tisk sodi že v drugo kategorijo, lokalni pa kar na dno vrednotenja tiska. Za marsikaterega novinarja – pripravnika pa bi bilo zaželeno, da bi začel svojo novinarsko kariero morda prav pri lokalnem in tovarniškem časopisu.

Zato ni nič čudnega, če se tudi v nekaterih TOZD in v drugih institucijah včasih z omalovaževanjem obnašajo do lokalnega tiska. Ni osamljen primer, ko npr. na tiskovne konference, proslave ali na pomembne seje ne vabijo zastopnikov občinskih glasil; kot da jih ni. Na dlani pa je, da imajo glasila petih ljubljanskih občin skupno naklado blizu 100.000 izvodov – to pa je že medij, ki ga ne kaže podcenjevati ali zanemarjati in bo dobival v novem delegatskem sistemu še vse pomembnejšo vlogo. To pomeni, da so občinska glasila pri ljubljanskih zasidrana vsaj v tolikšni meri kot dnevni, periodični in revialni tisk.

Temu primerno se do lokalnega tiska obnašajo tudi odgovorni dejavniki v društvu novinarjev Slovenije, predvsem kar zadeva kriterije pri podeljevanju vsakoletnih Tomšičevih nagrad za najbolj izvirne in uspele novinarske prispevke. Sodim, da bi se v petnajstih letih obstoja nekaterih občinskih in mnogih tovarniških glasil nemara našel tudi kak novinar ali urednik, ki bi zaslužil Tomšičevo nagrado – če ne že slednjo pa vsaj kako drugo primerno nagrado in priznanje.

Ko človek razmišlja o teh rečeh, se žal ne more znebiti občutka, da tudi na tem področju bržkone delujejo „kuhinja“, na rovaš katerih je bilo zapisanih že ničkoliko hudih besed.

ff

Glasbena šola Moste-Polje že nekaj let posveča posebno pozornost najmlajšim – predšolskim in prvošolskim otrokom. Ti so vključeni v priprave. V letošnjem šolskem letu je bilo v pripravnicah 80 učencev. Pri delu lahko izražajo svoje veselje in nagnenja do glasbe s petjem pesmi, z igranjem na otroške instrumente in z ilustracijami pesni.

Svoje prve uspehe so letos prikazali na več nastopih, tako ob novem letu, ob dnevu žena, dnevu mladosti, ob 25-letnici šole. Množičnost in lepi glasovi obetajo, da bo otroško petje še naprej bogatilo kulturno življenje moščanske občine.

LJUBA GARBAJS